

ROBINSON CRUSOE

NA OSTROVĚ ZVÍŘÁTEK

Převyprávěla Ivona Březinová

FRAGMENT

Robinson Crusoe na ostrově zvířátek

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

Podle románu převyprávěla Ivona Březinová
Robinson Crusoe na ostrově zvířátek – e-kniha
Copyright © Fragment, 2016

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA a.s.

NA OSTROVĚ ZVÍRÁTEK

© Ivona Březinová, www.brezinova.cz

©2015 MOVI3D SPRL All Rights Reserved
www.robinsoncruoe-lefilm.fr

NA OSTROVĚ ZVÍŘÁTEK

FRAGMENT

POSTAVY PŘÍBĚHU

Úterý

je papoušek z rodu *Ara macao*. Přátelé na ostrově mu říkají Mak, ale Robinson ho přejmenoval podle dne, kdy se seznámili. Úterý je pěkný neposeda. Ať už je neděle, nebo třeba pondělí, pořád by někde lítal. Sní o tom, že jednou objeví jiný, větší svět, než jaký zná na ostrově. Má spoustu elánu, ale taky plný zobák řečí. Co jiného taky chtít od papouška, že?

Kiki

patří mezi tropické ledňáčky. Sice létá, ale jinak je stále tak trochu při zemi. Neumí se pro nic nadchnout a pořád o něčem pochybuje. Ráda si ovšem hraje na šéfovou a to pak je lepší v její blízkosti držet zobák.

Pango

má na sobě krunýř z kostěných destiček. Vypadá jako rytíř v brnění. Ale je to pásovec. Na posezení spořádá třeba 40 000 mravenců. Mravenci by to o něm nikdy neřekli, ale vážně je roztomilý.

Scrubby

je starý a poněkud líný kozel se slábnoucím zrakem. Bývá zamýšlený a čas od času prohodí nějakou netaktní poznámku. V tu chvíli byste ho nejradši nabrali na rohy, pokud tedy nějaké máte.

Carmello

mění barvu těla podle nálady. Někdy se zbarví tak, že ho vůbec nevidíte, což není nic divného, protože právě tohle chameleoni dělají. Také umí legračně koulet očima, dokonce každým zvlášť. Má úžasně hbitý jazyk, který dokáže z tlamy vystřelit pěkně daleko. Jeho jazyk je totiž stejně dlouhý, jako je on sám. Občas se vyjadřuje jako učenec, ale to přežijeme.

Epi

má na těle ostny, kvůli kterým vypadá trochu hrozivě, ale ve skutečnosti je to roztomilá a hravá ježura. Stejně jako Pango miluje mravence a termity. Na svém mlsném jazýčku, pochopitelně. Když je v nebezpečí, stočí se do klubíčka.

Rosie

má tělo poněkud větších rozměrů. Je to samice tapíra. S mateřskou laskavostí se obětavě stará o všechny, kteří to potřebují. Pokud se jednou rozběhne, neví, kdy zastavit.

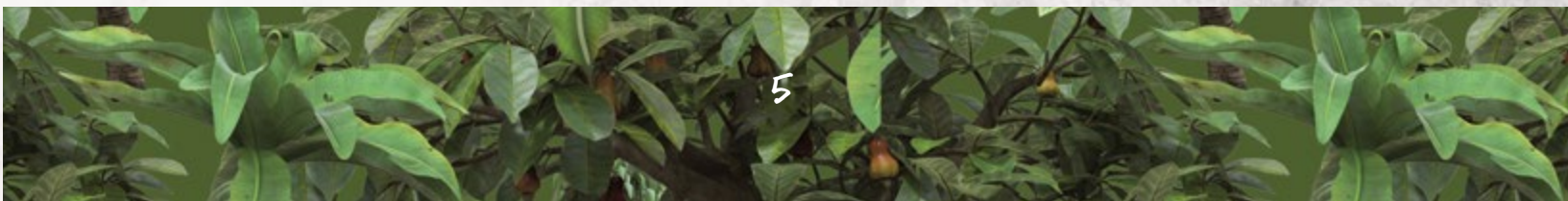
Mal

je kocour. A tak trochu pod pantoflem. Jeho družka May sice pantofle nenosí, ale Mala má obtočeného kolem drápu jedna radost. Jenže jemu to, chudáčkovi, ani nedochází. Stačí, aby May mňoukla, a Mal se může přerazit.

May

je kočka. Tedy, ne žádná velká krasavice, ale šelma kočkovitá. Tahle je navíc pěkně úlisná. Vlísá se do vaší blízkosti a pak zničehonic sekne drápem, potvora.

Dobrrrý... ehm... tak ještě jednou... dobrý den, kamarádi. Jak už asi víte, jmenuji se Úterý a jsem pobočníkem slavného Robinsona Crusoa. To znamená, že létám po jeho boku. On jenom chodí po zemi, chudák, ale to nevadí. Už si zvykl, že my ptáci prostě někdy máme navrrrch. Ehm... navrch.

Budu vám teď vyprávět příběh o tom, jak se z Robinsona Crusoa a nás, domorodých ostrovanů, stali přátelé. Ale hezky od začátku, protože každý příběh má svůj začátek a taky konec. A uprostřed to někdy může být zamotané jako lodní lano, které někdo špatně svinul. Tak dávejte pozor.

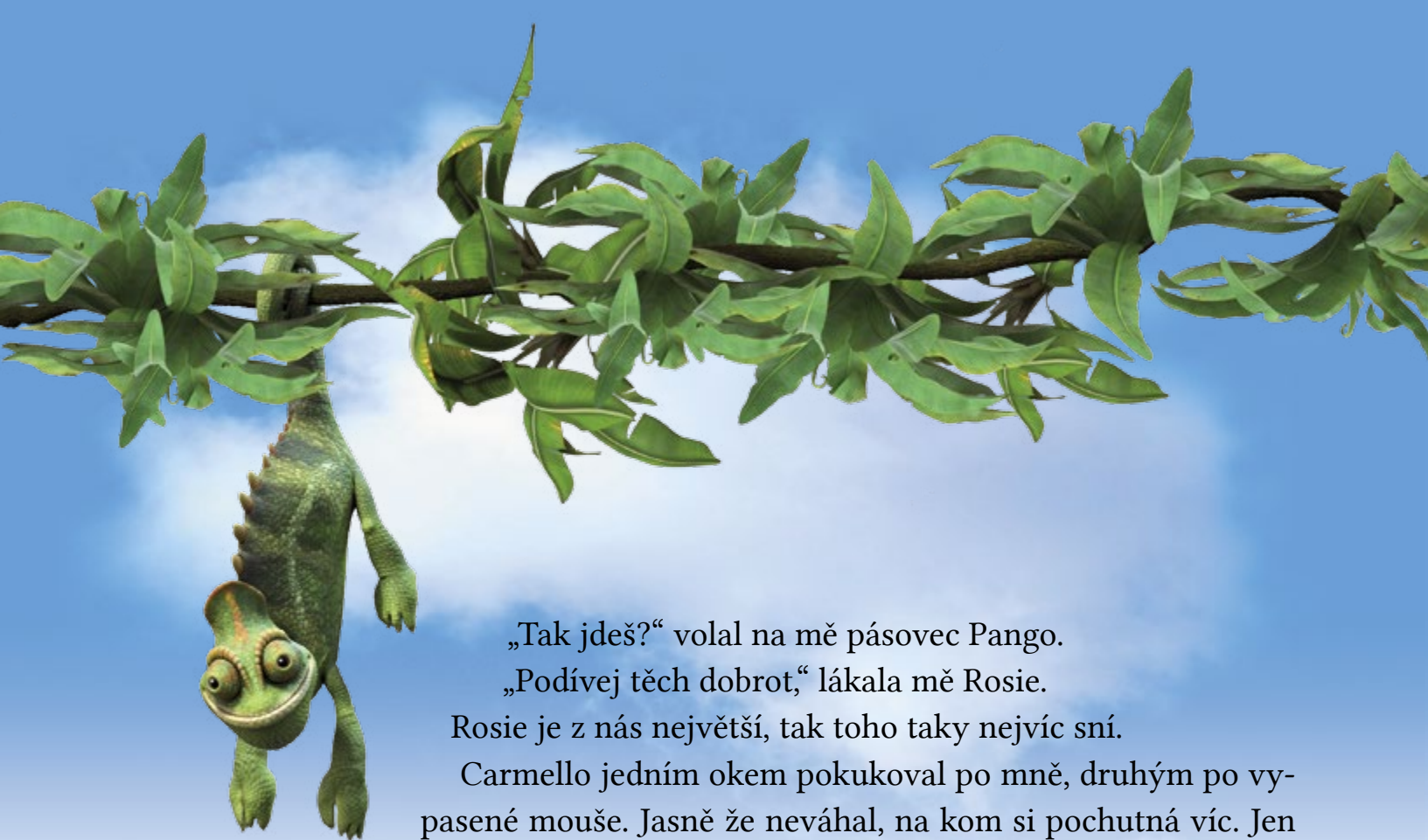

Všechno začalo jednoho krásného dne. Obloha byla modrá a vlny tyrkysového moře poklidně šplouchaly kolem útesů ostrova. Písek příjemně hřál a džungle o kus dál voněla ovocem.

„Hej, uděláme si na pláži piknik!“ poletovala nám Kiki nad hlavami.

Ona musí pořád všechny dirigovat. A ty věčné pikniky na pláži jsou už docela otrava. Kdyby bylo po mém, letěl bych objevovat svět. Svět přece nemůže být jenom náš ostrov. Svět je určitě mnohem, mnohem větší.

„Tak jdeš?“ volal na mě pásovec Pango.

„Podívej těch dobrot,“ lákala mě Rosie.

Rosie je z nás největší, tak toho taky nejvíc sní.

Carmello jedním okem pokukoval po mně, druhým po vypasené mouše. Jasně že neváhal, na kom si pochutná víc. Jen chtěl vědět, jestli se k jejich hostině připojím.

Epi vlekla na zádech ananas. A sama má přitom radši mravence. Scrubby se po mně neohlížel. On špatně vidí. Jen sklonil kozí bradu a labužnický zamlaskal.

„Tak co je s tebou?“ křikla Kiki. „Pohni křídlem, lenochu!“

„No jo, vždyť už letím,“ slétl jsem z větve. Nebudu přece kazit zábavu.

Toto je pouze náhled elektronické knihy. Zakoupení její plné verze je možné v elektronickém obchodě společnosti eReading.